

[Skatteministeren]

den lejlighed fandt jeg ikke noget, der lignede en skitse eller et brugbart udspil til konturerne af en skatteomlægning.

Den frist, som Folketinget om et øjeblik fastsætter for den nye regering til at fremsætte forslag til ændringer i skattesystemet – omlægninger, skattereform, hvad man nu vil kalde det – er 5 dage efter, at der er gået 4 måneder, siden regeringen tiltrådte. Så jeg vil konstatere, hr. Peter Brixtofte, at vi har afløst en regering, der talte meget om at gøre noget og gav mange løfter på skatteområdet, hvorimod den nye regering er blevet skældt vældig meget ud for at sige alt for lidt om skatteområdet. Men til gengæld, hr. Peter Brixtofte, har vi i stedet brugt kræfterne på at gøre vores hjemmearbejde, og derfor føler jeg mig også rimelig tryk ved, at den dagsorden, der om et øjeblik bliver vedtaget, vil regeringen kunne leve op til.

Derefter spørger hr. Peter Brixtofte, om regeringen hurtigt vil tage initiativ til forhandlinger for at få en afklaring. Svaret er ja! Regeringen er særdeles optaget af, at vi får den sag afklaret, så hvis oppositionspartierne vil møde op med den samme vilje til at nå resultater, som regeringspartierne vil møde frem med, tror jeg også på, at det vil lykkes.

Derfor synes jeg også, at debatten ser ud til at munde ud i et resultat, som alle burde være tilfredse med. At vi kan samle hele Folketinget, alle Folketingets partier, så der kun er røde lamper på afstemningstavlen, synes jeg da er et resultat, som regeringen kan hilse med særdeles . . . ene grønne lamper, ene grønne lamper selvfølgelig; nu må hr. Peter Brixtofte have mig undskyldt og huske, at dér, hvor jeg kommer fra, betyder den røde farve noget særdeles positivt.

At der bliver ene grønne lamper på afstemningstavlen, synes jeg er et godt resultat og en tillids erklæring til regeringen, som vi er glade for og gerne vil kvittere for. Vi håber, at den tillid også vil blive fulgt op af konstruktiv lyst til at deltage i at skabe resultater, når forslagene bliver lagt frem.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg synes, det er meget let at drage en overordentlig positiv konklusion af denne debat, som vi nu har haft i nogle timer. Hele Folketinget står nu bag regeringen om opfyldelse af to af regeringens mærkesager, nemlig at nedbrin-

ge ledigheden og skabe tryghed på boligmarkedet. (*Munterhed*). Jeg synes, det er flot, at hele Folketinget bakker regeringen op.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den er næsten ikke til at slå, hr. boligminister. (*Munterhed*). Jeg vil lade være med at forsøge, men kun sige, at jeg tror ikke, regeringen skal komme så højt op under loftet, at man ligefrem opfatter afstemningsresultatet som en dybtfølt tillid til regeringens udspil den 1. juni; jeg tror, det er at gå lidt for vidt. Lad os holde os ved jorden, det tjener os bedst.

Jeg tror, at hvis nogen skal takkes i denne sag, må det være hr. Jes Lunde og SF, som kunne få regeringen ud af busken og endelig tvinge den til at fortælle boligejerne, hvad det er, man vil. Den største ulykke for boligmarkedet og for omsætningen har været usikkerheden, og uanset indholdet af regeringens udspil er det bedre, at boligejerne selv sort på hvidt kan se, hvad de kan forvente af fremtiden, og se de garantier, som hr. Erhard Jakobsen er så overbevist om vil blive et gode for dem. Boligejerne får selv mulighed for at bedømme tingene, og det er det mindste, de kan forlange af dette Folketing.

Det ville jo være fristende at spørge regeringen, om man også kunne forvente at få udspillet færdigbehandlet, inden Folketinget blev sendt hjem på sommerferie; men jeg kan godt se, at jeg ville bevæge mig lige så højt op under loftet som regeringen, så jeg skal lade være med at stille spørgsmålet. Jeg skal kun konstatere, at når det handler om at skabe den langsigtede tryghed på boligmarkedet, som hr. Jes Lundes dagsordensforslag lægger op til, mener vi i Fremskridtspartiet, at boligejerne skal have lavere boligudgifter, og at samfundet skal betale nogle af de penge tilbage, som er blevet opkrævet. Vi må heller ikke i fremtiden lade boligejerne være afhængige af diverse nødhjælpsforanstaltninger, som dette Folketing kan finde ud af i sene nattetimer.

Det må også kræves, at boligejerne ikke hver eneste dag skal sidde og frygte for, om de er købt eller solgt. Når man køber en ejerbolig og beregner det økonomiske grundlag for købet, må man have en rimelig garanti for, at et flertal i dette Folketing ikke fjerner ens økonomiske grundlag, men er sig sit ansvar bevidst og husker, at når en familie køber en ejerbolig, sæt-